

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНО-ТЕОРЕТИЧНЕ ОБГРУНТУВАННЯ АНТИСКЛЕРОТИЧНОЇ АКТИВНОСТІ ЕЛГАЦИНУ

Л.В.Яковлєва, Т.С.Сахарова

Національний фармацевтичний університет

Ключові слова: атеросклероз; радикальні форми кисню; елаготаніни; антирадикальна активність; антисклеротична активність

Наведені результати експериментального вивчення антирадикальних властивостей та дослідження їхнього взаємозв'язку з антисклеротичною активністю елгацину — оригінального вітчизняного препарату, діюча субстанція якого представлена сумою елаготанінів із кількісним переважанням елагової кислоти. У модельних системах *in vitro* встановлена наявність у елгацину здатності до інактивації радикалу супероксиду, яка виявляється у широкому діапазоні концентрацій, носить дозозалежний характер і перевищує за вираженістю аналогічний ефект кверцетину. У дослідах з відтворенням експериментального атеросклерозу у кролів показано, що застосування оригінального елаготаніновмісного препарату стримує прогресування аномальної ліпопероксидациї і порушень ліпідного обміну. На підставі зіставлення результатів проведених досліджень підsumовано, що одним із механізмів реалізації антисклеротичної активності елгацину є гальмівний вплив препарату на ініціативні ланки ПОЛ через інактивацію аніона супероксиду, а також завдяки протекції первинної ланки фізіологічної антиоксидантної системи.

Одним з пускових механізмів у ланцюгу патологічних перетворень при атеросклеротичному ушкодженні судин є порушення процесів поза- і внутрішньоклітинної утилізації кисню з утворенням його активних радикальних форм (АФК) [4, 7]. Серед джерел АФК чільна роль належить “нейтрофільному вибуху”, який забезпечує альтернативний шлях (“сквенджер”-рецепторного ендоцитозу) вилучення надлишку ліпопротеїнів низької щільності (ЛПНІЦ) при блокаді останніми апоВ-100-рецепторів. В умовах надмірної генерації первинних радикальних форм кисню, зокрема аніона супероксиду (СОА), утворюється пероксинітрат (продукт взаємодії СОА і НО-радикалу), який виявляє виразну цитотоксичну дію і вважається провідним фактором ендотеліальн

ої дисфункції. На тлі зменшення вмісту НО посилюється взаємодія моноцитів і тромбоцитів з ендотеліальними клітинами, прискорюється окисна модифікація ЛПНІЦ [5]. Додатковим джерелом АФК при атерогенезі є ліпопоксигеназний шлях перетворення арахідонової кислоти, продукти перетворення якого (лейко-трієни) забезпечують активацію і міграцію поліморфноядерних лейкоцитів через ендотеліальну мембрани [4]. Обговорюється також значення позаклітинного залізовмісного білка трансферину в утворенні СОА, індукції перекисного окиснення ліпідів (ПОЛ) у складі ЛПНІЦ і апоптозу ендотеліальних клітин [5, 10].

Виключна роль у забезпеченні антирадикального (антиоксидантного) захисту судинної стінки і транспортних ліпопротеїнів від ано-

мального переокиснення належить рослинним поліфенольним сполукам. Доведена їх участь у функціонуванні фізіологічної антиоксидантної системи (АОС), накопичений позитивний досвід застосування як антисклеротичних лікарських засобів [6, 8, 11].

Наведене стало теоретичним обґрунтуванням експериментального вивчення антирадикальних властивостей та їхнього взаємозв'язку з антисклеротичною активністю елгацину — оригінального вітчизняного препарату, створеного на основі суми елаготанінів суплідів вільхи клейкої і сірої (*Alnus glutinosa* L. і *Alnus cinerea* L. (*Betulaceae*).

Матеріали та методи

Наявність у механізмі дії елгацину антирадикальних властивостей вивчали *in vitro* у модельних системах генерації СОА у реакції аутоокиснення адреналіну на адренохром [1] і при специфічному окисненні гіпоксантину фермен-

Л.В.Яковлєва — доктор фарм. наук, професор, завідувачка Центральної науково-дослідної лабораторії Національного фармацевтичного університету (м. Харків)

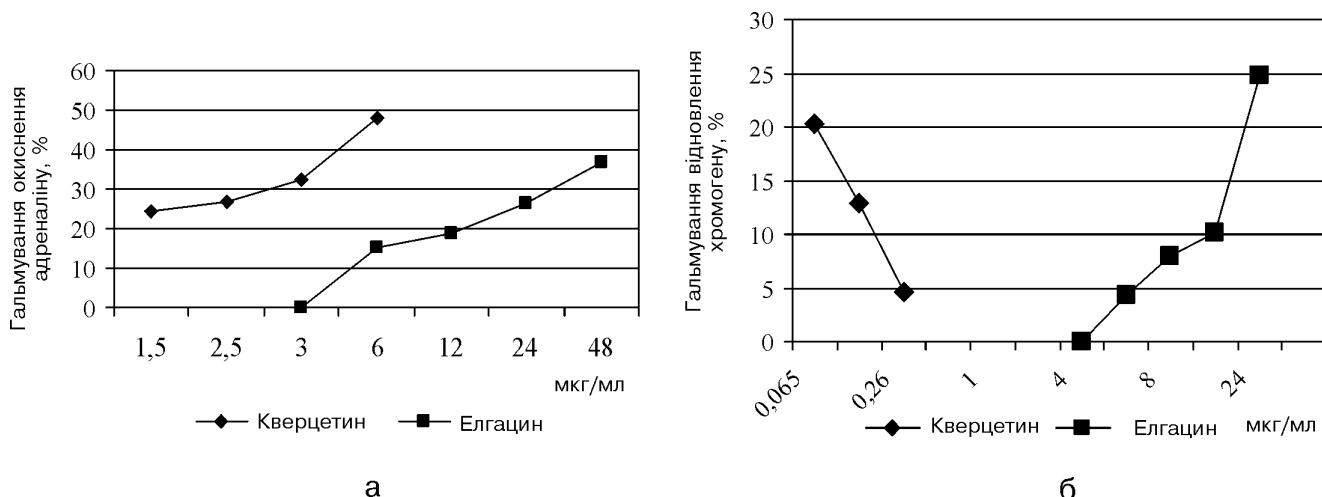

Рис. Антирадикальна активність елгацину:
а) у модельній системі окиснення адреналіну;
б) у модельній системі окиснення гіпоксантину.

том ксантиноксидазою [1]. Антисклеротична активність елгацину досліджена згідно з Методичними рекомендаціями ДФЦ України [3] на моделі експериментального атеросклерозу у кролів у порівнянні з флавоноїдним препаратом кверцетином, антиоксидант-

на активність якого доведена численними дослідженнями [2, 8].

Результати та їх обговорення

Вивчення антирадикальної активності елгацину в обраних модельних системах підтвердило

наявність у препарату здатності до інактивації супероксиданіон-радикалу (рис.). Супероксиддисмутазний ефект елгацину виявляється у діапазоні концентрацій від 3 до 48 мкг/мл, відзначаючись залежністю “доза-ефект”. В умовах аналогічних дослідів ан-

Таблиця

Вплив елгацину і кверцетину на показники ПОЛ і ліпідного спектра крові кролів при експериментальному атеросклерозі (n=24)

Показник	Вихідні дані	Дослідні групи тварин (через 3 місяці)			
		інтактний контроль	контрольна патологія	патологія+елгацин, 1 мг/кг	патологія+кверцетин, 5 мг/кг
ЗЛ, г/л	2,93±0,45	3,03±0,36	6,12±0,39*	4,05±0,41**	4,19±0,47**
ЗХ, ммоль/л	0,62±0,06	0,71±0,09	4,69±0,57*	2,80±0,44***	3,36±0,53*
ЕХ, ммоль/л	0,41±0,04	0,47±0,09	3,43±0,43*	1,90±0,35***	2,36±0,46*
ТАГ, ммоль/л	0,86±0,04	0,78±0,08	3,84±0,46*	1,95±0,37***	2,52±0,26***
ФЛ, ммоль/л	1,67±0,11	1,75±0,11	3,56±0,27*	2,11±0,16**	1,89±0,19**
ЛПНЩ, ммоль/л	0,30±0,04	0,34±0,04	2,33±0,24*	1,24±0,17***	1,51±0,23***
Холестерин ЛПВЩ, ммоль/л	0,21±0,02	0,20±0,02	0,98±0,19*	0,70±0,14	0,75±0,11
ДК, мкмоль/л	0,030±0,005	0,034±0,006	0,086±0,007*	0,062±0,006***	0,070±0,004*
АГП, ΔD ₂₃₃ /мл	0,51±0,11	0,56±0,11	1,44±0,19*	0,78±0,12**	0,90±0,13**
МДА, мкмоль/л	0,56±0,08	0,56±0,07	1,11±0,09*	0,76±0,05**	0,81±0,04***
ВГ, мг%	24,0±1,2	26,4±2,5	14,3±1,8*	29,4±4,3**	32,7±3,5**
СОД, ум.од.	0,84±0,11	0,81±0,06	0,34±0,10*	0,74±0,12**	0,68±0,14**

Примітки:

- 1) * — розбіжність вірогідна порівняно з інтактним контролем ($p \leq 0,05$);
- 2) ** — розбіжність вірогідна порівняно з контрольною патологією ($p \leq 0,05$);
- 3) n=6 — кількість тварин у кожній групі.

тирадикальна дія препарату порівняння носила характер нестабільної тенденції і виявлялась лише в низьких концентраціях (від 0,065 до 4 мкг/мл). Отримані на-ми результати дозволяють оціни-ти антирадикальні потенції елаго-таніновісного препарату як більш виразні порівняно з флавонідом кверцетином. Наведене узгоджу-ється з відомими даними літера-тури, які пояснюють посилення "сквенджерної" активності тані-нів відносно флавонідів низкою розбіжностей у хімічній будові: загальним збільшенням кількості OH-груп у складі галоїльних залишків, зокрема кількістю о-гідро-оксильних угрупувань і/або на-явністю гексагідроксидифеноиль-них залишків. Останні складають основу молекули елагової кисло-ти, вміст якої у складі елгацину є переважаючим [6, 9, 11].

Зважаючи на значення анти-радикального захисту як первин-ної ланки в запобіганні атеро-склеротичних порушень представ-ляла інтерес оцінка ймовірності реалізації визначених властивос-тей елгацину при моделюванні експериментального атеросклеро-зу, відтвореного у кролів трива-лим (3 місяці) утриманням на холестериновій дієті [3]. Протя-гом усього експерименту тварини отримували досліджувані препа-рати в умовно терапевтичних до-зах (елгацин — 1 мг/кг, кверце-

тин — 5 мг/кг). Антисклеротич-ну активність оцінювали за біо-хімічними показниками, які від-дзеркалюють картину ліпідного об-міну, а також інтенсивністю пе-рекисного окиснення ліпідів (ПОЛ). Нами встановлено, що лікуван-но-профілактичне введення елга-цину з більшою ефективністю, ніж застосування кверцетину пе-решкоджalo розвиткові патоло-гічних змін, зумовлених гіперак-тивацією ПОЛ. У кролів, яких лікували елгацином, з вірогідною розбіжністю від значень тварин з групи контрольної патології змен-шувалось накопичення проміж-них і кінцевих продуктів ПОЛ — дієнових кон'югатів (ДК), ацил-гідроперекисів (АГП) і малоново-го діальдегіду (МДА); до того ж значення рівня МДА виразно спря-мовувалось до інтактного показ-ника. Під впливом елгацину від-значалась позитивна динаміка з боку показників вмісту відновле-ного глутатіона (ВГ) і активності супероксиддисмутази (СОД) — тих ланок ендогенної АОС, які запезпечують першу лінію знешкоджен-ня супероксидного аніона (табл.).

Пригнічення аномального ПОЛ як одного з патогенетичних меха-нізмів атеросклерозу сприяло ре-гресії порушень ліпідного обміну в цілому. У сироватці крові кро-лів під впливом як елгацину, так і кверцетину з вірогідною розбіж-ністю від нелікованих тварин змен-

шувався вміст загальних ліпідів (ЗЛ), фосфоліпідів (ФЛ) і триацил-гліцеринів (ТАГ). У групі тварин, які отримували елгацин, більш динамічно, ніж при застосуванні квер-цетину падав рівень гіперхолесте-ринемії. Привертає увагу той факт, що в крові лікованих кролів на тлі виразної (хоча і невірогідної) тенденції до зменшення вмісту атерогенної фракції ліпопротеїнів (ЛПНЩ) зберігалась підвищена концентрація холестерину у складі ЛПВЩ. Останнє, за даними літе-ратури, є наочним свідченням ді-спроможності антиатерогенних ме-ханізмів за умови прийнятого лі-кування [4].

ВИСНОВКИ

Узагальнюючи отримані резуль-тати, можна підсумувати, що в умовах експериментального ате-росклерозу за сумаю обраних по-казників терапевтична ефектив-ність елгацину перевищує таку у препарату порівняння кверцети-ну. Вираженість антисклеротич-ної дії елгацину визначається симбатною залежністю від по-тужності антирадикального / антиоксидантного ефекту. Таким чином, гіполіпідемічна активність елаготаніновісного препарату зумовлюється гальмуванням па-тологічної ліпопероксидації на стадії ініціювання через інакти-вацію СОА, а також завдяки про-текції первинної ланки фізіоло-гічної АОС.

ЛІТЕРАТУРА

1. Арутюнян А.В., Дубинина Е.Е., Зыбина Н.Н. *Методы оценки свободнорадикального окисления и антиоксидантной системы организма: Метод. рекоменд.* — С.Пб.: ИКФ "Фолиант", 2000. — 104 с.
2. Белик Г.В. //Клінічна фармація. — 2005. — Т. 9, №1. — С. 4-7.
3. Доклінічні дослідження лікарських засобів: Метод. рекоменд. / За ред. чл.-кор. АМНУ О.В.Степ-фанова. — К.: Авіценна, 2001. — 528 с.
4. Климов А.Н., Никульчева Н.Г. *Обмен липидов и липопротеидов и его нарушения.* — С.Пб.: Питер Ком, 1999. — 512 с.
5. Малая Л.Т., Корж А.Н., Балкова Л.Б. *Эндотелиальная дисфункция при патологии сердечно-со-судистой системы.* — Х.: Торсинг, 2000. — 432 с.
6. Ferguson L.R. //Mutation Res. — 2001. — №475. — Р. 89-111.
7. Gamaley I.A., Klyubin I.V. //Inter. Rev. Cytol. — 1999. — Vol. 188. — Р. 203-255.

8. Hassig A., Liang W.X., Schwabl H. et al. //Med. Hypotheses. — 1999. — Vol. 52, №5. — P.479-481.
9. Kuei-Long L., Mei-Chin Y. //J. Agr. and Food Chem. — 2000. — Vol. 48, №6. — P. 2266-2270.
10. Maxwell S.R.J., Lip G.Y.H. //Brit. J. Clin. Pharmacol. — 1997. — Vol. 44, №4. — P. 307-317.
11. Yoshida T., Hatano T., Ito H. //Biofactors. — 2000. — Vol. 13, №1-4. — P. 121-125.

Адреса для листування: 61002, м. Харків,
вул. Мельникова, 12. Тел. (057) 714-27-15.
Національний фармацевтичний університет

Надійшла до редакції 11.07.2006 р.

Інформаційне повідомлення відділу фармакологічного нагляду Державного фармакологічного центру МОЗ України

Про підозрювану побічну дію препарату “**Бісептол**” (табл. 400 мг/80 мг), виробництва “Polfa Pabianice Pharm. Works”, Польща

У хворої С. (51 рік) на гострий бронхіт після прийому 1 таблетки бісептолу розвинувся набр як Квінке. Бісептол відмінили. Для лікування побічної реакції призначили дексаметазон, глюконат кальцію, супрастин, кетотифен. Після вжитих заходів зазначені явища поступово зникли без наслідків.

Алергологічний анамнез не обтяжений. Будь-які незвичайні реакції на ліки або хімічні речовини в минулому невідомі.

Інформація надійшла від Луганського регіонального відділення ДФЦ МОЗ України.

Про підозрювану побічну дію препарату “**Корвітол 50**” (табл. по 50 мг) виробництва ”Berlin-Chemie AG (Menarini Group)”, Німеччина

Хворому М. (68 років) на IXC: стабільну стенокардію, ФК III, дифузний кардіосклероз, СН II А для лікування стенокардії та серцевої недостатності був призначений корвітол 50 (перорально по 50 мг 2 рази на добу). Через шість днів від початку прийому у пацієнта з'явилися біль у шлунку, нудота, блювання, відчуття оніміння шкіри, парестезії. Разом з корвітолом приймав нітросорбід, предуктал, аевіт, аспекард, тіотриазолін, мілдронат. Після відміни підозрюваного препарату зазначені явища зникли без наслідків.

Алергологічний анамнез не обтяжений. Будь-які незвичайні реакції на ліки або хімічні речовини в минулому невідомі.

Інформація надійшла від Чернівецького регіонального відділення ДФЦ МОЗ України.